

Когато по време на регресията придвижих Радана към мястото в духовния свят, където е била, преди да се въплъти, тя описа следното: „Светлина, топлина, мекота, безкрайна любов, огромна свобода да бъдеш във всеки момент, когато и където пожелаеш... Без никакви ограничения. Много любящи същества, излъчващи само мир, хармония, любов. Без укори, без натяквания. Пълно приемане на това, което си.”

Борислав: Опиши ми как изглежда твоят Духовен учител.

Радана: Изплува образът на Исус Христос – с дълга коса, брада, много топли очи, излъчващи огромна любов. С дълга бяла роба до земята... с нещо като сандали. Изцяло съм под негово ръководство и закрила. Той е непрекъснато свързан с мен.

Борислав: Сега нека твоят Духовен учител да те заведе в Духовната библиотека – там, където е Книгата на твоя живот. Когато стигнете, ми опиши това, което виждаш.

Радана: Много голямо помещение... като замък със стълби на различни нива и рафтове с много книги. А моята Книга е много голяма и дебела, с червени корици и нещо като златен печат, който символизира Тайната. Много красив калиграфски шрифт. Страниците са жълтеникави. В края са позлатени. Последната страница е под номер 387.

Борислав: Какъв е вътрешният смисъл на това число?

Радана: 3 – Светата Троица (Единството – Отец, Син, Свят Дух). 8 – знак за безкрайността. 7 – Божествено число.

Борислав: Каква е причината за това наднормено тегло, което имаш от малка?

Радана: Много голям стрес от заобикалящата среда. Голяма разлика от това, което е било горе, преди да се родя, и това, което е долу. И тогава започва изграждането на защитни стени, за да се чувства душата по-предпазена. Много чувствителна душа, с фини вибрации, в много груб свят. Дисонансът е толкова голям...

Борислав: Откъде идва този страх от изоставяне - страхът да бъдеш сама?

Радана: Виждам сцени от... „Малката кибритопродавачка.“ Дете, което е изцяло само, изоставено на произвола на съдбата. Вечер е. Минавам покрай къщи. Вътре виждам светлина и хора, събрали се заедно. А аз съм самичка отвън на студа – без обувки и с дрехи като парцали по мен. Всички хора са забързани. Прибират се вкъщи, при семейството си, при хора, които обичат. А аз нямам къде да отида, няма при кого да вляза.

Борислав: А на какво се дължат силните болки в дясната ти плешка?

Радана: Виждам бойно поле. С рицарски доспехи съм... Не е копие, не е брадва... С много дълга дръжка е това оръжие... Не знам как се казва. На коне сме. Нападат ме и точно там, на това място, ме удрят. Падам от коня. Мисля, че това е краят, настъпил след продължително кървене. Много хора умират в тази битка.

Борислав: Защо си избрала настоящия си мъж за свой съпруг?

Радана: С Духовните учители разговаряме за мисията в живота ми. Искам да спася една душа от мрака и да я обърна към светлината. Учителите ми казват, че това е много голяма и оптимистична задача, но в момента не успявам да се справя с нея. Нищо повече не мога да направя. В сегашния живот това обръщане няма да бъде по силите ми. Исус ми казва да приема ситуацията, но да не я приемам като поражение. Това е според Божия план. Никой не е виновен. Аз трябва да продължа по пътя си и тогава ще помогна не само на една душа, а на много. Урокът е приемането на личния избор на една душа дали да се посвети на светлината, или на тъмните сили. Това е наградата на Бог за нас – този свободен избор. И ние трябва да приемем избора и на тези души, които избират тъмнината. „Насила хубост не става!“ – тия думи излизат. Доброто, хубавото, благодатта не може да се наложи от друга душа. Всяка душа трябва да си извърви своя

път и да достигне сама до това. И аз трябва да пусна това чувство на отговорност, защото имам преди всичко отговорност към собствената си душа.

И при родителите ми моделът е същият – дисбаланс във връзка с различния избор на душата. Трябвало е да направя избора на коя страна да бъда – на светлината или на тъмнината. Изборът се прави по-лесно, когато се виждат двете страни. Когато се вижда само едната страна, душата не може да направи съзнателен избор. Аз вече съм направила този избор отдавна... без никакви колебания.

Борислав: Нека сега твоят Духовен учител да те заведе при Духовните лечители, за да пороботят върху теб. Когато стигнете там, ми опиши това, което се разкрива пред теб.

Радана: Много е приятно! Лягам на нещо като прозрачен огромен кристал... в индиговилилав цвят. Има различни същества. И всички светят в тази индиговилилава, розова светлина. Много е красиво! Любящи са, загрижени! С цялата си любов помагат... Трябва да се работи върху всички органи, за да се трансформират, за да могат да пропускат и обработват много по-голямо количество светлина, свързана с петото измерение. Един по един моите органи ще се трансформират. Ще се погрижат физическото ми тяло да направи прехода и да се адаптира към новата среда. Сега е само подготовката – пълно успокояване, отпускане... информация, че това ще се случи. Да не се уплаша, когато видя безкръвна операция... как се изважда орган от тялото ми... как го трансформират и го връщат обратно.

Борислав: Сега да благодарим на Духовните лечители и да помолим твоя Духовен учител да те заведе при групата ти от сродни души.

Радана: Различни души от духовната група са се преродили на Земята. По различни начини сме свързани. Това са хората, които ми дават усещане за сигурност, спокойствие и принадлежност: моята най-добра приятелка, един колега, една жена, с която се запознах наскоро на морето... Тези хора се разпознават по чувството, че се познавате много отдавна... в различни моменти на живота, когато е необходимо. Но винаги такъв момент е много специален... един неизказан синхрон.

Борислав: А как би ми описала Божествения първоизточник?

Радана: Много ярка, ослепително бяла светлина! Няма никаква форма. Просто светлина. Дори ме заболяват очите – толкова е силна! И се лее във всички посоки... на вълни... из цялата вселена... навсякъде!

Борислав: Опиши ми какво е чувството да бъдеш приобщена към света на Божествената светлина.

Радана: Страхотно е чувството! И е много интересно: от една страна си съвсем мъничка част от едно огромно цяло, а от друга страна си това огромно цяло. И много лесно можеш да сменяш перспективата и да се виждаш и като едното, и като другото. Енергията е в постоянно движение, а не е статична. Непрекъснато и едновременно сливане и отделяне на капките и океана от енергия...

Борислав: Сега искам да видиш и да ми опишеш как изглежда твоят сърдечен кристал – твоята най-вътрешна и съкровена същност, проекция на душата ти.

Радана: Мека, розова светлина... Най-мекото бебешко-розово, което съществува. Представлява като кристал с много и различни заострени връхчета като моливчета. Създава усещане за нежност, любов, красота, мекота, разбиране и приемане на всичко.

Борислав: От тази висота на съзнание... кажи ми името на душата си и какво означава то.

Радана: Името на душата ми е РАДАНА. Означава „да разпръсква светлина в мрака - в най-отдалечените и тъмни части на вселената. Да усилва тази светлина. РАДЕТЕЛ НА СВЕТЛИНАТА.

Няколко дни след регресията получих следното писмо от Радана: „Привет! Изминаха 5 дни откакто направих регресията при теб и от тогава не спират да се случват чудеса. По време на регресията видях един знак върху книгата на живота

ми, който тогава не можах да опиша. Сега тази информация ми се разкри: това е Анкх/Ankh - египетският символ за вечен живот.

От тогава не спирам да получавам прекрасни послания от небето. Усещам, че след регресията вибрациите ми много се вдигнаха. Огромно количество светлина навлезе в мен и формира едно силно светлинно тяло. Хората около мен също го усещат. Казват ми: „Хубаво ми е само да съм покрай теб. Не е нужно дори да си говорим. Просто да усещам твоята енергия е достатъчно.“ Много силни думи са това за мен.

Благодаря от сърце на теб и на всички небесни приятели, ангели, архангели и духовни учители, които направихте възможно това вълнуващо пътуване към моята висша същност."